

## ကျွန်တော်ပြောနေသော ဝင်းဦး

ကျွန်တော်သည် 'မြို့မသန်းလွင်' အမည်ဖြင့် ကျွန်တော်၏ မိတ်ဆွေဖြစ်သူ ဦးညီညီ (ရှင်လုံး) မိသားစုပိုင် 'သမာဓိ' သတင်းစာ ထုတ်ဝေစဉ်က ရုပ်ရှင်သတင်း၊ ဆောင်းပါး စသည်များကို အခါအားလျော်စွာ ကူညီရေးသားစဉ်က ဖြစ်ပါသည်။

'မြဇော်ဖလင်' မှ 'ချစ်သောသူ တစ်ယောက်' ဇာတ်ကားကို (Press Show) ခေါ် သတင်းစာသမားများအတွက် သီးသန့်ပြပွဲကို ပြသောအခါ ဦးညီညီက ၎င်းဇာတ်ကားအတွက် ဝေဖန်စာရေးပေးရန် ပြောသဖြင့် သွားရောက်ကြည့်ရှုခဲ့ပါသည်။

သို့ကြည့်ရာတွင် အသွေးအရောင် ပြောင်လက်လာမည့် မင်းသားကောင်းတစ်ယောက်ဟု ထင်မြင်မိသည့်အတိုင်း 'ဝင်းဦးသည် ဇာတ်လိုက်ကောင်းနေရာသို့ နံပါတ်ချိတ်မိလေပြီ' ဟု ခေါင်းစဉ်တပ်ပြီး၊ ဆက်လက် 'သူသည် တစ်နေ့သောအခါတွင် ပျိုတိုင်းကြိုက်မည့်နှင့်ဆီခိုင် ဖြစ်လာမည်မှာ သေချာ၏' ဟု ကြိုတင်ရေးလိုက်ပါသည်။ သို့မဟုတ် ကြိုတင်ပြောဆိုခဲ့ပါသည်။

ထိုစဉ်က သူ့အား မည်သူကမျှ ‘ဝင်းဦး’ ဟူ၍ အသိ အမှတ် မပြုကြသေးပါ။

အမှန်စင်စစ် ‘ချစ်သောသူ တစ်ယောက်’ သည် ကိုဝင်းဦး၏ ဒုတိယကားဖြစ်၍ ‘နှစ်ယောက်ထဲနေချင်တယ်’သည် သူ၏ ပထမဆုံးကား ဖြစ်ပါသည်။ သို့ရာတွင် ‘ချစ်သောသူ တစ်ယောက်’ ကို ဦးစွာရုံတင်လိုက်သဖြင့် ဒုတိယကားက သူ၏ ပထမဆုံးကား ဖြစ်သွားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

‘နှစ်ယောက်ထဲနေချင်တယ်’ ဇာတ်ကားကို ရွှင်ရယ် ရုပ်ရှင်ရုံပိုင်ရှင်က ပိုင်သဖြင့် ရွှင်ရယ်ရုံတွင် ရက်ရှည်ဆွဲပြခြင်း၊ မြို့တော်ခန်းမတွင် ‘နှစ်ယောက်ထဲနေချင်တယ်’ ဇာတ်ကားမှ ‘မီးပုံပွဲ’ တွင် စုကာဝေးကာ ပျော်ရွှင်မယ်’ဆိုသည့် သီချင်းကို အဆိုပြိုင်ပွဲ ကျင်းပခြင်းစသည်တို့ကြောင့် လူအများ စိတ်ဝင်စားကာ တစ်စတစ်စ လူဝင်များလာပြီး တစ်ဟုန်ထိုး နာမည်ကြီးသွားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ကိုဝင်းဦးနှင့် ယခင်က မြင်ဖူးတွေ့ဖူးခြင်း မရှိဘဲ ကျွမ်းဝင်ခြင်းလည်း မရှိခဲ့ပါ။ သို့ရာတွင် ‘ဇမ္ဗူအေး’ ရုပ်ရှင်မှ ‘မြတ်’ ဇာတ်ကားအတွက် ကန်တော့ပွဲပေးသောအခါမှ ဦးစွာ တွေ့ဆုံကြပြီး . . .

‘ပြည်တော်သာခင်ဦး’ဝတ္ထုကို ဖတ်ဖူးပေမယ့် ရေးသူကို တော့ ခုမှပဲ တွေ့တော့တယ်’ဟုပြောကာ ခင်မင်ရင်းနှီးကြရပါသည်။

ထို့နောက် အတော်ကြာမတွေ့ဘဲ နေကြရာမှ မင်္ဂလာဆောင်တစ်ခုတွင် သူ့အား ဘိသိက်ဆရာအသွင် မြင်တွေ့ရပါသည်။ ပွဲပြီး၍ သူ့အား ဝိုင်းဝိုင်းလည် နှုတ်ဆက်နေကြသည့် လူအုပ်ကြားထဲမှ

ကျွန်တော့်အားမြင်သော်. . .

‘စာရေးဆရာ. . . ဘာဖြစ်လို့ စာမရေးတော့တာတုန်း’  
ဟု လှမ်းအော်နှုတ်ဆက်ပါသည်။

စင်စစ် ကျွန်တော်သည် စာရေးဆရာစစ်စစ် မဟုတ်  
ပါ။ ဝါသနာအရ စိတ်ကူးပေါ်သည့်အခါတွင်သာ ကြီးကြား၊ ကြီးကြား  
ရေးခြင်းဖြစ်ပါသည်။

‘စာရေးဆရာ’ဟု ခေါ်လိုက်သည်မှာ ခင်မင်မှုသဘော  
ဖြင့် သွေးမကြီးကြောင်း ပြလိုက်သည်ဟု နားလည်လိုက်ပါသည်။

ထိုအချိန်တွင် ကျွန်တော်ပြောသည့်အတိုင်း ‘ဝင်းဦး’  
ဟူ၍ လှမ်းလှမ်းတောက်နေပါပြီ။ ပျိုတိုင်းကြိုက်သော နှင်းဆီခိုင်  
ဖြစ်နေပါပြီ။ နောက်တစ်ကြိမ် အင်းလျားလိတ်ဟိုတယ်တွင်ပင် ကျွန်  
တော်က အထွက် အေးမင်းဝင်းနှင့်သူကအဝင် ထပ်မံဆုံစည်းကြပါ  
သည်။ နှုတ်ခွန်းဆက်စကားများ ပြောဆိုကြပြီးနောက် ‘ပြည်တော်သာ  
ခင်ဦး’ ဝတ္ထုကော်ပီ ရှိသေးသလားဟု မေးပါသည်။

ကျွန်တော်က ရှိကြောင်းပြောသောအခါ . . .

‘ဒါဖြင့် အေးမင်းဝင်းကို အယူခိုင်းလိုက်မယ်’ ပြော၍  
အေးမင်းဝင်း လာသောအခါပေးလိုက်ပါသည်။ ၁၉၈၆ခု ဇူလိုင်လ  
ထုတ် စန္ဒာမဂ္ဂဇင်း ‘စာတိုက်ခန်း’တွင် . . .

‘စစ်ကြိုခေတ်နှင့် စစ်ပြီးခေတ်စာစောင်များတွင် မကြာ  
ခဏ ဖော်ပြခြင်းခံရသည့် ‘ပြည်တော်သာခင်ဦး’ ဟူသော ဝတ္ထုတို  
ကလေးကို ပြန်လည်ဆန်းသစ်ပေးပါရန်နှင့် ဘာသာပြန်လား  
မှုရင်းလား ဖော်ပြပေးပါရန်’ ဟူသော မေးခွန်းကို (The Lady of  
Shallot) ကို မြန်မာမှု ပြုထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ရေးသူမှာ မြို့မ

သန်းလွင်ဖြစ်သည်။ မကြာမီ စန္ဒာတွင်ဖတ်ရှုရပါမည် . . .’

ဟုပါလာပါသည်။ သို့သော်အဆိုပါ ‘ပြည်တော်သာ ခင်ဦး’ကို အေးမင်းဝင်းအား ပေးလိုက်သော်လည်း ‘ငွေလှိုင်းဇာ ပေါ်မှာ’ ဇာတ်ကားရိုက်ဆဲဖြစ်၍ အလုပ်ရှုပ်နေခြင်းကြောင့်ပေပဲလား၊ သို့တည်းမဟုတ် ရောဂါနှင့် နပန်းလုံးနေရခြင်းကြောင့်ပေပဲလား၊ ယခုထိ ဖော်ပြခြင်းမခံရသေးပါ။

နောက်များ မကြာမီတွင် ကိုဝင်းဦးတစ်ယောက် လန်ဒန်သို့ ဆေးကုသွားရာမှအပြန် ရောဂါပြန်လည်ဖြစ်ပြီး မြရတနာ ဆေးကုခန်းတွင် ကုသမှုခံနေရာက ကွယ်လွန်သွားကြောင်း ကြားသိရ ၍ စိတ်ထဲတွင် တုန်လှုပ်ချောက်ချားသွားပါသည်။

ကျွန်တော် ကိုယ်၌လည်း ဆီးကြိတ်ရောဂါကို ခွဲစိတ် ခံယူပြီးစဖြစ်၍ နှမြောတသ ယူကြုံးမရခြင်းဖြစ်သော်လည်း ကြွေလေ ပြီးသော ‘နှင်းဆီခိုင်’ ကို သွားရောက်၍ ကြည့်ရှုမမြင်တွေ့ လိုက်ခြင်း ကို စိတ်မကောင်းခြင်း ဖြစ်ရပါသည်။

ဖြစ်ရာဘဝတွင် ‘ပျိုတိုင်းကြိုက်တဲ့ နှင်းဆီခိုင်’ ငွားငွား စွင့်စွင့်ဖြင့် တစ်ဖန်ပြန်လည် သစ်ဆန်းပွင့်လန်းစေရန်ကိုသာ ကြေကွဲ စွာဖြင့် ဆုမွန်တောင်းခြင်း ပြုလိုက်ရပါတော့သည်။

လုံမလေးအမျိုးသမီးမဂ္ဂဇင်း၊

မေလ၊ ၁၉၈၉။

# ဓာတ်ပုံအကယ်ဒမီဒါရိုက်တာတစ်ဦးနှင့် သူ၏သက်လယ်

မြန်မာ့ရုပ်ရှင်စိန်ရတနာသဘင်ကို ဂုဏ်ပြုသောအားဖြင့် ခေတ်ဟောင်းမှ ယနေ့ထိ နာမည်ကျော်ကြား လူသိများသော ဓာတ်ပုံ အကယ်ဒမီ ဒါရိုက်တာတစ်ဦးနှင့် သူရိုက်ကူးခဲ့သည့် ဇာတ်ကား တစ်ကား၏ အကြောင်းကို ရေးသားလိုက်ပါသည်။

ထိုသူကား အေဝမ်းဦးတင်မောင်၏ တူအရင်းဖြစ်သူ ဒါရိုက်တာဦးတင်ယု ဖြစ်ပါသည်။ သူသည် မြို့မကျောင်းသား ဟောင်း တစ်ဦးဖြစ်ပြီး ရုပ်ရှင်လုပ်ငန်းကို ကျောင်းနေစဉ်အခါကပင် ကျောင်းစာထက် ဦးစားပေး လိုက်စားခဲ့သူ ဖြစ်ပါ၏။

မုန့်စားဆင်းချိန်၊ အားလပ်ချိန်များတွင် ဗလာစာအုပ်၌ စာများကို ရေးမှတ်နေသည်ကို တွေ့ရတတ်၍ စာအလွန်ကြီးစား သူတစ်ယောက်ဟု ထင်မှတ်စရာ ရှိသော်လည်း၊ သူ ရေးမှတ်နေသည် က ကျောင်းစာများမဟုတ်ပါ။ ရုပ်ရှင်ဇာတ်လမ်းများနှင့် ဇာတ်ညွှန်း များသာ ဖြစ်ပါသည်။

တစ်ခါက အတန်းတင်စာမေးပွဲ ရှိသည်ကို လာရောက်  
 ဖြေဆိုခြင်းမရှိသဖြင့် နေထိုင်မကောင်း၍ များလောဟု ထင်မိပါသည်။  
 သို့ရာတွင် ထင်သလိုမဟုတ်ပါ။ မြိတ်မြို့သို့ ကားရိုက်ထွက်ရာတွင်  
 လိုက်ပါသွားကြောင်း သိရှိရပါသည်။ ဤမျှပင် ရုပ်ရှင်လုပ်ငန်းကို  
 အလေးပေး အာရုံထားသူ ဖြစ်ပါ၏။

ကင်မရာအယူအဆ၊ ရိုက်ကွင်းရိုက်ကွက်၊ ရှုဒေါင့်များ  
 ဘက်၌လည်း စေ့စပ်သူတစ်ဦးဖြစ်၍ သူဦးစီးရိုက်ကူးသော  
 ဇာတ်ကား များသည် လှလှပပ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို  
 တွေ့ရမည်သာဖြစ်ပါ သည်။

စစ်ကြိုခေတ်က သူဒါရိုက်တာလုပ်၍ ရိုက်ကူးပြီး  
 ဦးလေးဖြစ်သူ အေဝမ်းဦးတင်မောင်က ကြီးကြပ်ပေးသော  
 “သက်လယ်” ဆိုသည့်ဇာတ်ကားအကြောင်းကို ရေးလိုပါသည်။ ထို  
 ဇာတ်ကားသည် ရင်နှင့်ဖွယ်ရာ သုံးပွင့်ဆိုင် အချစ်ဇာတ်ကားကောင်း  
 တစ်ခု ဖြစ်ပါ၏။ သို့ရာတွင် ထင်သလောက် လူဝင်မများခဲ့ပါ။

ဇာတ်လမ်းကောင်း၊ သရုပ်ဆောင်ကောင်း၊ ဒါရိုက်တာ  
 ကောင်းများနှင့် ရိုက်ကူးထားပါလျက် အဘယ်ကြောင့် လူဝင်နည်းရ  
 ပါသနည်းဟု ဆန်းစစ်ကြည့်မိပါသည်။

“သက်လယ်” ဇာတ်ကား၏ ဇာတ်လမ်းအကျဉ်း  
 ချုပ်မှာ ရန်ကုန်မြို့ ဆိတ်ငြိမ်ရပ်ကွက်တစ်ခုတွင် ပန်းစိုက်ရောင်းသော  
 မြင့်မြင့်ခင်တို့ မိသားစုအိမ်၌ သူတို့နှင့်ရင်းနှီးသော စာရေးဆရာ  
 ကျော်ဝင်း ခေတ္တလာရောက်ပြီး ဝတ္ထုများရေးနေ၏။

တစ်နေ့တွင် ကျော်ဝင်းသည် မြို့ထဲသို့ထွက်လာရာ  
 မိတ်ဆွေရင်းဖြစ်သူ သူဌေးကလေး ‘ဘသစ်’ နှင့် တွေ့ရလေသည်။

**ဓာတ်ပုံအကယ်ဒမီဒါရိုက်တာတစ်ဦးနှင့် သူ၏သက်လယ်** **၉၅**

ဘသစ်က ကျော်ဝင်းယခုနေရာအနီးတွင် သူပိုင်သောတိုက်တစ်လုံး ရှိကြောင်းနှင့် ထိုတိုက်သို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ရန်ပြောပြီး သော့ပေးခဲ့သည်။

ကျော်ဝင်းသည် ဆက်လက်ပြီးမြို့ထဲသို့ ထွက်လာရာ တင်တင်မူ၏ နေအိမ်အနီးသို့ ရောက်သောအခါ ထိုအိမ်တွင် အနုကြမ်းစီးနေသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် ဝင်ရောက်ပြီး လူဆိုးများနှင့် ထိုးကြိတ်ရာတွင် နောက်ဆုံး၌ လူဆိုးများ ထွက်ပြေးသွားကြတော့၏။ ကျော်ဝင်းမှာကား မျက်စိတွင် ဒဏ်ရာရရှိပြီး ကျန်ခဲ့လေသည်။

တင်တင်မူ၏ ဖခင်သည်လည်း မျက်စိကုဆရာဝန်ကြီး ဖြစ်ရာ၊ ကျော်ဝင်းအား ကျေးဇူးတင်ပြီး နေအိမ်တွင် လက်ခံကုသပေးလေသည်။

ဒဏ်ရာပျောက်၍ ပြန်ခဲ့ရသည့်တိုင် ကျော်ဝင်းမှာ တင်တင်မူကို မမေ့နိုင်အောင် ဖြစ်ခဲ့သည်။ တင်တင်မူကလည်း သံယောဇဉ် ဖြစ်သွားခဲ့၏။ ကျော်ဝင်းကို လွမ်းနေသော မြင့်မြင့်ခင်သည် ကျော်ဝင်းပြန်ရောက်လာသောအခါ ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်မိလေသည်။ ဘသစ်၏တိုက်သို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်သော ကျော်ဝင်း စားသောက်ရန် မနက်စာ၊ ညစာကို မြင့်မြင့်ခင်က နေ့တိုင်း လာရောက်ပို့၏။

တစ်ဘက်တွင် ကျော်ဝင်းရေးသော ဝတ္ထုများ ထွက်လာတိုင်း မလွတ်တမ်းဖတ်ရှုနေသော တင်တင်မူကလည်း လွမ်းတသသဖြစ်နေသည်။ ထိုအတောအတွင်း ကျော်ဝင်းထံမှ ချစ်ရေးဆိုသော စာများရောက်ရှိလာသည်။ တင်တင်မူသည် ကျော်ဝင်း၏အချစ်ကို လက်ခံရန်ဆုံးဖြတ်ပြီး လူချမ်းသာတစ်ဦး လာရောက် စေ့စပ်သည်

ကိုပင် လက်မခံဘဲ၊ သူမ၏အဒေါ် နှစ်ယောက်အား ကျော်ဝင်းရှိရာသို့ စေလွှတ်ပြီး အခြေအနေကို စုံစမ်းခိုင်းလေသည်။

အဒေါ်နှစ်ယောက် ရောက်ရှိသွားသောအချိန်တွင် ကျော်ဝင်းမရှိ၊ ထမင်းချိုင့်လာပို့သော မြင့်မြင့်ခင်နှင့်တွေ့ဆုံကြပြီး မြင့်မြင့်ခင်က ကျော်ဝင်း၏ အိမ်သူသက်ထား ဖြစ်ယောင်ယောင် လုပ်ပြလိုက်သောအခါ အဒေါ်ကြီးနှစ် ယောက်လည်း တင်တင်မူ အား ပြန်လည်ပြောပြကြလေသည်။

တင်တင်မူက ကိုယ်တိုင်စုံစမ်းရန် ထွက်လာခဲ့ရာ မြင့်မြင့်ခင်နှင့်ပင် တွေ့ပြီး မြင့်မြင့်ခင်ကလည်း ယခင်မူဟန်အတိုင်းပင် ပြောပြရာ တင်တင်မူသည် သူ့အား တောင်းရမ်းလာသည့်သူကို လက်ခံလိုက်တော့၏။

ကျော်ဝင်းသည် တင်တင်မူလာကြောင်း မြင့်မြင့်ခင်ထံ မှ သိရှိသောအခါတွင် တင်တင်မူထံသို့ လိုက်သွား၏။ တင်တင်မူက ချစ်သူရှိပြီးသူဖြစ်လျက် သူ၏အချစ်ကို တောင်းခံရပါမည်လောဟု ရန်တွေ့ပြီး သူမကြာမီ လက်ထပ်တော့မည့် အကြောင်းကို ပြောပြ လိုက်လေသည်။ ကျော်ဝင်းက မဟုတ်ရပါကြောင်းကို အမျိုးမျိုး ရှင်းပြသော်လည်း တင်တင်မူက လက်မခံတော့ပေ။

တင်တင်မူနှင့် လက်ထပ်မည့်သူကား အခြားသူ မဟုတ်၊ သူ၏မိတ်ဆွေ သူဌေးကလေး ဘသစ်ပင်ဖြစ်နေ၏။ ကျော်ဝင်းသည် အသည်းကွဲကာ အရက်ကိုသာ ဖိသောက်ပြီး အရက် သမားကြီးဘဝသို့ ရောက်ရှိသွားတော့၏။ အရက်မူးတိုင်း သူ့အား လာရောက် ပြုစုနေသော မြင့်မြင့်ခင်အား သက်လယ်ဆိုသော သီချင်းကို ဆိုခိုင်းလေသည်။

**ဓာတ်ပုံအကယ်ဒမီဒါရိုက်တာတစ်ဦးနှင့် သူ၏သက်လယ် ၉၇**

မြင့်မြင့်ခင်ကလည်း ထိုသီချင်းကို သီဆိုလျှင် ချစ်သူနှင့် လွဲရတတ်သည်ဟုယူဆ၍ မဆိုပါရစေနှင့်ဟု အတန်တန်ငြင်းပယ် သော်လည်း နောက်ဆုံး၌ စိတ်မချမ်းမြေ့စွာနှင့်ပင် ဆိုပြလိုက်ရတော့ သည်။

ထိုအတောအတွင်း သူငယ်ချင်းဘသစ် ရောက်လာပြီး ကျော်ဝင်း၏ အဖြစ်ကို သိရှိသဖြင့် တင်တင်မူနှင့် လက်ထပ်မည့် ကိစ္စကို ဖျက်ပေးလိုက်သည်။ မြင့်မြင့်ခင်ကလည်း ကျော်ဝင်း၏ ဖြစ်အင်ကို မရှုရန်တော့၍ တင်တင်မူအား သူနှင့်ကျော်ဝင်းတို့ မည်သို့မျှ မပတ်သက်ကြောင်းကို ရှင်းပြသဖြင့် ချစ်သူနှစ်ဦးမှာ ပြေ လည်သွားကြတော့၏။

အချစ်ရူးမကလေးဖြစ်ကာ ကျန်ရစ်ခဲ့ရှာသော မြင့်မြင့် ခင်သည်လည်း ရေကန်တွင်းသို့ လိမ့်ကျသေဆုံးသွားလေရာ ကြင်စဦး ဇနီးမောင်နှံ နှစ်ဦးတို့ရောက်ရှိလာကြပြီး ကျော်ဝင်းက မြင့်မြင့်ခင်၏ အလောင်းကို ကန်ပေါင်ရိုးပေါ်မှ ဝမ်းနည်းစွာဖြင့် ပွေ့ချီသွားသော အခါ နောက်ပါးမှ တင်တင်မူကလည်း ညှိုးငယ်စွာ လိုက်လာလေ သည်။

ထိုအခါတွင် မြင့်မြင့်ခင်သီဆိုရမှာ ကြောက်သော-  
“သက်လယ်ရယ်၊ သက်လယ်ရွှေသွေးရယ်၊  
မကြင်နာစိမ်း တော့လဲ စိမ်းရက်တယ်”

အစချီသော နောက်ခံ လွမ်းချင်းကလေးသည် လှိုက်လှဲစွာ ထွက် ပေါ်လာလေသည်။

ဤတွင် ဇာတ်လမ်းက ပြီးဆုံးပြီဖြစ်သော်လည်း အလွမ်းနှင့်ဇာတ်သိမ်းလျှင် ပရိသတ် မကြိုက်မည်စိုးသောကြောင့်

ကျော်ဝင်းနှင့် တင်တင်မူတို့တွင် မြင့်မြင့်ခင်ဝင်စားသော ကလေး တစ်ယောက် မွေးဖွားပြီး အားလုံးချစ်ကြပုံကို နောက်ဆက်တွဲ ရိုက်ကာ ဇာတ်သိမ်းလိုက်လေသည်။

ရယ်ရွှင်ဖွယ်ရာ ဇာတ်ကားများကို ဟက်ဟက်ပက် ပက်ရယ်မောခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အလွမ်းဇာတ်ကားများကို လွမ်းဆွတ်ပြီး သနားကရုဏာ အရှိန်တက်နေစဉ်လည်းကောင်း၊ ဇာတ်သိမ်းလိုက်ပါက ပရိသတ် စွဲငြိပါသည်။

“ဝေလွင်လွင်” “ကြင်စဦး” “ချစ်ရေစင်” စသည့် ဇာတ်ကားများကိုကြည့်ပြီး ရုံထဲမှ မျက်ရည်သုတ်ခါ ထွက်လာကြသူ အမျိုးသမီးများအား တွေ့ခဲ့ဖူးသည်ကို သတိရ မိပါသည်။

“သက်လယ်” ဇာတ်ကားသည် အလွမ်းနှင့် ဇာတ်သိမ်း ရန် ဖြစ်ပါလျက် လူမကြိုက်မည်စိုးသောကြောင့် နောက်ဆက်တွဲ ဟာသနှောသည့် အပိုခန်းထည့်လိုက်သည့်အတွက် ငိုရမလို့၊ ရယ်ရမ လိုဖြစ်ပြီး လူကြိုက်နည်းခြင်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်မည် ဟုယူဆမိပါသည်။

ထို့ကြောင့် စစ်ပြီးခေတ်သို့ ရောက်သောအခါ ကျွန် တော်နှစ်ချိုက်စွဲလမ်းခဲ့သော “သက်လယ်” ဇာတ်ကားကို ပြန်လည် ပြလိုသဖြင့် ဦးတင်ယုအား ထိုဇာတ်ကားကို ပြန်ပြလိုကြောင်း၊ သို့ရာ တွင် လွမ်းခန်းအရောက်တွင် ဇာတ်သိမ်းလိုသည့် အကြောင်းကို ပြောပြရာ “ကိုရင်ကြိုက်သလိုလုပ်ပါ” ဟု ခွင့်ပြုချက်ပေးပါသည်။

သူ၏ ခွင့်ပြုချက်ရ၍ ကျွန်တော်က ဆန်းသီရီ ရုပ်ရှင်ရုံ တွင် နောက်ဆုံးအခန်းကို ဖြုတ်ကာ အလွမ်းနှင့်ဇာတ်သိမ်းပြီး ပြန် လည်ပြသရာ မျှော်မှန်းသည့်အတိုင်း အောင်မြင်မှု ရရှိခဲ့ပါသည်။

ထိုဇာတ်ကားရိုက်ကူးချိန်တွင် တင်တင်မူနှင့် ကျော်ဝင်း

**ဓာတ်ပုံအကယ်ဒမီဒါရိုက်တာတစ်ဦးနှင့် သူ၏သက်လယ်** ၉၉

တို့သည်လည်း အပြင်တွင် ချစ်ရည်လူးစအခါဖြစ်၍ အချစ်ခန်းများ၌ အမှုအရာများ အလွန်ကောင်းကြသည်။ မြင့်မြင့်ခင်သည်လည်း အသံတိတ်ဇာတ်ကားများ ရိုက်ကူးနေရာမှ အသံထွက်ဇာတ်ကား၌ ပထမဆုံး ပါဝင်ခွင့်ရ၍ အထူးကြိုးစား သရုပ်ဆောင်ထား၏။ သက်လယ်သီချင်းသည် ဆရာရွှေပြည်အေးက မဟာဂီတမှ စာသားများယူ၍ အထူးစပ်ဆိုသော သီချင်းဖြစ်လေသည်။

ဒါရိုက်တာ ဓာတ်ပုံအကယ်ဒမီဦးတင်ယု၏ ခွင့်ပြုချက်အရ မြင့်မြင့်ခင်၏အလောင်းကလေးကို ကျော်ဝင်းက ပွေ့ချီလာပြီး တင်တင်မူက ညှိုးငယ်စွာလျှောက်လာသော နေရာတွင် “ပြီးပါပြီ” ဟူသောစာတန်းကို ထိုးလိုက်ရာ မျှော်မှန်းသည့်အတိုင်း အောင်မြင်မှုရရှိပါသည်။

စစ်မဖြစ်မီက ရိုက်ကူးပြသခဲ့သော ဤ“သက်လယ်” ဇာတ်ကားကို စစ်ပြီးခေတ် ပြန်လည်ပြသချိန်တွင် မြင့်မြင့်ခင်သည် နာမည်ကျော်မင်းသမီးဖြစ်နေပြီး ပထမအကြိမ် အကယ်ဒမီကိုပင် ဆွတ်ခူးရရှိပြီးချိန်ဖြစ်ပါသည်။

သူငယ်ရွယ် နုပျိုစဉ်က ရိုက်ကူးခဲ့သော “သက်လယ်” ဇာတ်ကားကို ခင်ပွန်းသည် ဦးခင်မောင်ညွန့်နှင့် လာရောက်ကြည့်ရှုအားပေးရာ ဆန်းသီရီရုံတွင် လူဝင်ပိုများလာပြီး သက်လယ်ဇာတ်ကားမှာ ပြန်လည်ဆန်းသစ်သွားခဲ့ပါတော့သတည်း။

**လုံမလေးအမျိုးသမီးမဂ္ဂဇင်း၊  
စက်တင်ဘာလ၊ ၁၉၉၅။**